

ning, enligt så beskaffadt beslut, ej må verkställas, innan utmätningsförrättaren tagit skriftligt bevis, det gäldeär emot krafvet ej gör invändning, antingen af gäldeärnen sjelf, eller, derest han ej är skrifkunnig eller vill beviset meddela, af två ojäfvige män.

Stockholm den 17 Februari 1868.

På Utskottets vägnar:

Pehr Staaff.

N:o 12.

Ank. till Riksd. Kansli d. 20 Febr. 1868, kl. 1 e. m.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Utlåtande N:o 7,
i anledning af väckt motion om förändring i sättet för
indrifning af resterande kommunalutskylder.*

Uti en till Utskottet hänvisad motion, N:o 71, har Herr Jonas Jonasson från Kronobergs län, med åberopande hufvudsakligen deraf att då inom kommunerna boende medlemmar i följd af fattigdom eller af andra orsaker uraktlätit i rätt tid inbetalा sina kommunalutskylder, ofta utgörande ganska ringa belopp, de försumlige blefvo genom indrifningen belastade med alltför kännbara kostnader, derigenom att kronofogde och kronolänsman, som ofta hade flera mils resa till indrifningsstället, ansett sig berättigade att utom tre procent uppbördspension å det resterande beloppet uttaga resekostnadsersättning, hemställt, det måtte Riksdagen för sin del besluta,

»att kronofogde i orten eger anmoda kronofjerdingsmän att hos de kommunalskattskyldige på landet, som på uppbörs-stämman ej betalt, göra utmätning

samt uttaga och till kronofogden öfverlempna beloppet, och att han i vederbörlig ordning redovisar de resterande kommunalutskylderna;

eller, om det af Riksdagen anses vara lämpligare, att genom en underdåig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla det vederbörande blifva tillhållna, att indrifning af resterande kommunalutskylder på landet måtte få ske på sätt ofvan blifvit föreslaget.”

Utskottet, som erkänner det goda syftet i motionärens förslag, tror dock att ifrågasatta åtgärd icke erfordras. Utskottet, som från andra håll aldrig hört någon klagan öfver missförhållanden, de der synas hafva legat till grund för motionen, vill endast erinra om stadgandet i 70 § af gällande förordning om kommunalstyrelse på landet, sådan denna § lyder i Kongl. Kungörelsen den 29 Juni 1866, af hvilket stadgande uppenbarligen följer, att annan ersättning ej tillkommer kronofogde för indrifningen än den medgifna uppbörsprovisionen. Om någonstädes utföver lag annan ersättning uttages, torde rättelse kunna genom laga åtgärd vinnas. Särskild lagstiftning i detta hänseende synes derföre öfverflödig.

På dessa grunder får alltså Utskottet hemställa,

det måtte Herr Jonas Jonassons ifrågavarande motion ej till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 17 Februari 1868.

På Utskottets vägnar:

Pebr Staaf.